Iftar

U skladu sa svojim nijetom i pristupom postu, postači se dijele u više kategorija. I njihov iftar je, tako, sukladan njihovom nijetu podjeljen, pa imamo:

One kojima je iftar prilika da napokon jedu i piju nakon, kako to oni doživljavaju, teške obaveze posta, koju opet vrše samo iz straha od Božije kazne. Oni u vrijeme iftara obilno jedu i piju, želeći nadoknaditi sve što su tokom dana propustili.

Imamo i one koji poste s namjerom da se kroz svoj post približe Stvoritelju i zasluže viši duhovni stupanj. Oni se tokom posta ne suzdržavaju samo od hrane i pića, već i od svega ostalog što je vjerom zabranjeno. Oni u vrijeme iftara jedu i piju zadovoljni što im je Bog darovao to zadovoljstvo, pokorni su Bogu i svjesni da hrana i piće koju im je Bog darovao uvećavaju čovjekovu snagu za ibadet Gospodaru.

Oni koji poste suzdržavajući se od svega što čini da čovjek i na tren zaboravi na Boga, iftaru pristupaju u ime Boga, sa svješću o Bogu i zarad Boga. Oni u hrani ne traže užitak i ne jedu više nego što im treba da ublaže glad.

Ukoliko u vrijeme iftara jedemo i pijemo neumjereno, sladeći se svakojakim đakonijama, onda to više i nije iftar nego životinjsko udovoljavanje strasti. A ako se još iftari hranom koja je stečena na nedozvoljen način, onda je takvo što niže od životinjskog stupnja. Međutim, iftarimo li se sa zahvalnošću Bogu, doživljavajući iftar kao priliku da povratimo snagu za dalji ibadet i s namjerom da se svojim iftarom približimo Bogu, onda je takav iftar nalik iftaru Božijih poslanika i evlija.